

Antidogma - Irán egy világháború perspektívájában

2012 május 13. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Az amerikai Stratfor hírszerző cég szerint pillanatnyilag minden nagyhatalom arra törekszik, hogy lehetőleg ne mérgesedjen el a helyzet Irán körül. Egyes megfigyelők egyenesen „kétségbeesett erőfeszítésekről” beszélnek az Iránnal való kompromisszum megtalálása érdekében.

Zbigniew Brzezinski úgy véli, hogy egy esetleges izraeli légitámadás világméretű katasztrófához vezetne. Csang Csao-csong vezérőrnagy, a Kínai Néphadsereg Nemzetvédelmi Egyetemének professzora még tavaly decemberben kijelentette, hogy az Egyesült Államok és/vagy Izrael Irán elleni támadása esetén „Kína nem habozna megvédeni Iránt, még ha a harmadik világháború kirobbantását is kockáztatná”.

Vlagyimir Putyin szintén óvta a Nyugatot Irán megtámadásától. Ezzel párhuzamosan egyre több elemzés lát napvilágot a perzsa ország feltételezett katonai potenciáljáról, amelyet egyesek hajlamosak nevelésesen gyöngének beállítani, hanyagul elbagatellizálva például azt a tényt, hogy az oroszok nagy mennyiségű, ultramodern fegyverzettel látták el Iránt, köztük a kategóriájukban messze leghatékonyabbnak számító hajóelhárító rakétákkal.

Az SS-N-22 Sunburn (Raduga P270-Moszkvit) szuperszonikus rakéta ugyanis bármilyen hajót képes elsüllyeszteni a Hormuzi-szorosban, és az amerikai Aegis radarvédelmi rendszer sem tudja kivédeni. Köztudott, hogy Kína is adott el cirkálórakétákat Iránnak, amely ráadásul a feketepiacon is vásárolhatott ezeket?l orosz eladótól, közvetlenül a Szovjetunió összeomlása után, amikor mindent lehetett kapni, akár atomtöltettel ellátott orosz cirkálórakétákat is.

A kémkedéssel, terrorizmussal és biztonságpolitikával kapcsolatos témákra szakosodott izraeli Debka internetes honlap mindenesetre azt állítja, hogy Iránnak több tucat ilyen rakétája van, amelyekre még a kilencvenes évek elején tett szert.

Az iráni vezetők évtizedek óta tisztában vannak Izrael céljaival. Nyilvánvaló tehát, hogy nem vártak karba tett kézzel. Ha komolyan vesszük a hipotézist, miszerint a Debka információi hitelesek, mert például Meir Dagantól, a Moszad volt főnökétől származnak, akkor érthető, hogy ez utóbbi miért tart egy Irán elleni támadást öngyilkosságnak Izrael számára.

A WikiLeaks által március 28-án közzétett e-mailek egyike pedig éppen arról szól, hogy 2009 decemberében maga Benjamin Netanjahu (még nem miniszterelnökként) szivárogtatta ki a Stratfornak azt az információt, hogy Irán legalább két atomtöltetű rakétával rendelkezik. Amikor egy kínai hivatalos személy, mint Csang Csao-csong tábornok arról a támogatásról beszél, amelyet országa nyújtana Iránnak egy amerikai-izraeli agresszió esetén, joggal feltételezhető, hogy a kormánya nevében beszél, és valójában Washingtonnak szánja figyelmeztetésül.

Noha a világsajtóban nem verték nagydobra, erre azután került sor, hogy a Kínai Néphadsereg nagyszabású hadgyakorlatot hajtott végre a pakisztáni határ körzetében, válaszul az amerikai szoldateszka régióbeli aktivizálódására, konkrétan pedig arra, hogy egy állítólagosan „véletlen” amerikai bombázás 26 pakisztáni katona életébe került, ami komoly bizalmi válságot okozott a két ország egy ideje már amúgy sem felhőtlen viszonyában. Ugyanakkor Peking nem hagyott kétséget afelől, hogy bármilyen Pakisztán elleni fenyegetést a saját biztonsága elleni közvetlen fenyegetésnek tekint.

A helyzet komolyságát és a kínai vezetés eltökéltségét jelzi, hogy a 2011. november 14. és 27. között lezajlott közös kínai-pakisztáni erődemonstráción a rövid hatótávolságú DF-11A típusú taktikai rakétáikon kívül felvonultatták a szofisztikált technológiájú DF-21C közepes hatótávolságú ballisztikus rakétáikat is. (Ennek

továbbfejlesztett változatából egyébként megalkották a világ első hajóelhárító ballisztikus rakétáját, amely repülőgép-anyagajók megsemmisítésére is képes, és így a szó szoros értelmében „egy csapásra” véget vetett az USA második világháború óta fennálló tengeri szupremáciájának.)

„Amerikának mindig fáj a foga Pakisztánra, különösen az utóbbi években. Miközben az amerikai háború állandósul Afganisztánban, és egyre valószínűbbé válnak katonai akciók Irán határozottsága ellen, növekszik a Kínával való konfrontáció fenyegetése is, és Amerika számára Pakisztán a célterület ahhoz, hogy katonai, stratégiai és földrajzi elnyere tegyen szert”, írta a Kínai Központi Televízió (CCTV) egyik riportjára hivatkozó helyzetelemzésében a mértékadó Junshija internetes honlap.

A Csang Csao-csong tábornok által Irán kapcsán megfogalmazott kínai figyelmeztetéssel szinkronban Leonyid Ivasov tábornok, az Orosz Fegyveres Erők volt vezérkari főnöke a Russia Today angol nyelvű orosz hírcsatornának adott egyik interjújában ugyancsak megerősítette, hogy a Nyugatnak nincs joga ismét beavatkozni egy szuverén állam, adott esetben Szíria belügyeibe.

A jelenleg geopolitikai szakértőként ténykedő nyugalmazott főtitzt ugyanakkor emlékeztetett rá, hogy „Izrael, amely rendelkezik atomfegyverekkel, ellenzi ugyanilyen fegyverek más államok általi birtoklását, a nácizmushoz és a fasizmushoz hasonlítva ezt a helyzetet”, és mintha csak Brzezinski véleményére kontrázna rá, hozzátette: „A ránk váró kockázatok és fenyegetések, abban az esetben, ha a dolgok így folytatódnak, nem fognak a Közel-Keletre korlátozódni, és egy katasztrofális következményekkel járó, akár az emberiség létét fenyegető világháborút is kirobbanthatnak, (hiszen) ebben a régióban minden katonai művelet megfosztaná a kínai gazdaságot a kőolajtól, ahogyan Európát is.”

Noha az Irán elleni támadás következtében égbe szökő kőolajárból a legtöbbet talán éppen Oroszország profitálna, Ivasov azt is nyilvánvalóvá tette, hogy egy ilyen háborús terv valójában a dollár (és persze vele együtt az egész amerikai-cionista rendszer) megmentésére szolgál, tehát az emberiség elleni bűntettrel van szó.

Ha azonban a Teherán–Iszlámábád–Peking tengely (Moszkvával kiegészülve) valóban konszolidálódik és az egyedüli nyelvet használja, amelyet Obama és azok, akik Tel-Avivból pórázon tartják, megértenek, vagyis az erőnyelvét, akkor ezt a játszmát mindenképpen elvesztette USrael – és megnyerte a világ maradéka.

Gazdag István - demokrata.hu

Ajánló